

SAREPTANYTT

Misjon Sarepta

03-2019

«Likevel lengter Herren etter å være nådig mot dere. Derfor reiser han seg for å vise dere miskunn. For Herren er en rettens Gud. Salige er de som venter på ham!» Jes 30,18

S A R E P T A

LEDER

JOHANNES KLEPPA

Styreformann Misjon Sarepta

Den åndelege krisa i Norden

«En betydelig del av den skandinaviske kristenhetens kriser tror jeg handler om at Gud har blitt alt for håndterlig. Det er som om en usynlig hånd hele tiden driver oss mot en forståelse av Gud som forutsigbar og harmløs. Som snill og trivelig heller enn utfordrende og hellig.»

Slik skrev Olof Edsinger, generalsekretær i Svenska Evangeliska Alliansen, i Dagen 8. august. Edsinger er ein mann det er grunn til å lytta til, og eg trur han har mykje rett i det han skriv. I samband med ei bok om det kristne livet har han stilt seg fylgjande to spørsmål: «Tror jeg på en Gud som er verd å dø for? Og: Tror jeg på en Gud som kan vekke opp døde?» Det er gode og ranskakande spørsmål, og svaret vil i stor grad avsløra kva gudsatilete vi har. Er Gud ein vi kan sjonglera med, eller er han ein som forpliktar oss?

Den åndelege situasjonen i dei nordiske landa er i stor grad lik. Når vi talar om åndeleg krisa, kan vi sjå denne ut frå den kulturelle situasjonen i folket generelt eller ut frå situasjonen i kyrkje og kristenfolk. Edsinger har fokus på det siste, og det er klokt. Det er umogleg å koma lengre kristent sett enn slik situasjonen i kristenfolket er, og då er gudsoppsmålet avgjerande.

Slik gudsatilete er i kristenfolket, altså slik det vert forkynt, vil det også vera i folket generelt. Held ein seg med ei menneskesentrert og terapeutisk forkyning, vil gudsatilete vera tilsvarande. Då vert Gud ein hjelpar som er til vår disposisjon. Ein som kan gje perspektiv på tilværet og mening med livet.

Er spørsmålet frelse og evig liv, vert spørsmålet også synd og tilgjeving. Då vert vi ståande overfor ein heilag Gud som krev mennesket til rekneskap. Då nyttar det ikkje med terapeutisk hjelp, men då treng vi ein forsonar og frelsar. Vi treng ein Gud som stig ned til oss for å berga oss frå dom og vreide. Denne Gud har vi, og han møter vi i Jesus Kristus.

Bildet: Hans Bergene til venstre, sammen med ny daglig leder Ole Andreas Meling til høyre

Ny daglig leder i Misjon Sarepta

TEKST: JOHANNES KLEPPA

Ole Andreas Meling blir fra 1. august 2020 ny daglig leder i Misjon Sarepta. Nåværende leder, Hans Bergene, går fra samme dato over i ny stilling som leder Norden. Han vil holde fram i nåværende stilling til ny leder er på plass.

Meling er i dag rektor ved Jærtun lutherske friskole. Han bor på Nærø, og vil ha kontor der som daglig leder av Sarepta. Meling kjenner Sarepta sitt arbeid godt, og han har deltatt i organisasjonens arbeid med sang, forkynnelse og undervisning i Spania. Læremessig og i åndelig syn er han ett med det Sarepta står for. Som daglig leder vil han være mye ut og forkynde i Norden og undervise ved Centro Sarepta. Meling vil ha det overordnede og personalmessige ansvaret i organisasjonen, og ansvaret overfor styret.

Styret i Misjon Sarepta er svært glade og takknemlige for at Ole Andreas Meling har svart ja på kallet til å bli ny daglig leder i organisasjonen. Han har erfaring både som leder og forkynder. Denne tilsettelsen vil styrke arbeidet totalt sett, og særlig legge til rett for å utvide arbeidet i Norge og Norden.

Skifte av daglig leder skjer etter initiativ fra nåværende leder, Hans Bergene. Han ønsker å få konsentrere seg i enda sterkere grad om arbeidet Norden. Han har gjennom en omfattende reisevirksomhet møtt mange åpne dører og sett behovet for mer

forkynnelse i hele Norden, særlig på plasser der det i dag en lite eller ingen kristen virksomhet knyttet til

bedehusbevegelsen. I tillegg til å reise som forkygger selv, vil Bergene arbeide aktivt for å få ut flere forkyninger, særlig unge med forkynnernådegave. Sarepta har det som det egentlige mål å skape møteplasser mellom mennesker og Guds Ord.

Som ny organisasjon har Misjon Sarepta vært i en oppstart og etableringsfase, og er det langt på vei enda. Det har skjedd mye gjennom de fem årene Sarepta har virket, og organisasjonen står stadig overfor nye utfordringer sør i Europa og i Norden. Det har vært satset mye på å bygge opp Centro Sarepta som et bibel- og opplæringssenter og en base for arbeidet i Spania og inn mot muslimske områder. Her er det nå på plass et godt mannskap, men det vil kreves enda mer framover.

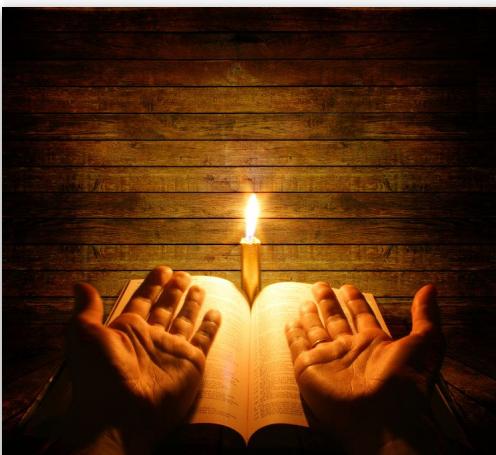
Det har åpnet seg dører også i Norden, samtidig som Sarepta opplever kall og utfordringer fra ulike hold. Styret ser det som viktig å styrke arbeidet i Norden både fordi det er behov for det her og for å styrke bærekraften i arbeidet blant spansktalende. Styret er opptatt med at Herren må åpne og stenge dører, slik at Misjon Sarepta får gå i de gjerninger Herren har lagt ferdige. Dette er et viktig bønneemne, sammen med bønn for alle som har oppgaver og ansvar i organisasjonen.

Misjonærhverdag

TEKST: MARIA OG JOHANNES THORLUND

Johannes bad engang til Gud om at give os andres forbør for os, i det tilfælde at han og jeg skulle miste troen. Da Sarepta spurgte, om Johannes ville undervise på Centro Sarepta, gik det op for os, at Gud nu ville give os flere forbedere! Og Han ville også give en masse andet.

De første år i et missionærliv vil være en tid med tilvænning. Hvor mange år, det skal tage, ved vi ikke, men det har præget dagligdagen meget det sidste år, at vi er fremmede. Dagene har bestået i at finde en hverdag. De rutiner, som normalt danner strukturen for en hverdag, har været væltet sammen, primært, fordi vi ikke har haft vores eget hjem. Vi har forsøgt at hægte hverdagen og ugen op på almindelige rutiner som sengetider, måltider, arbejds- og skoletider, andagt og gudstjeneste, men alt har været påvirket af forhold, som er anderledes.

I virvaret af godkendelser, misforståelser, omveje, bøder, stempler og kakerlakbekæmpelse har vi modtaget hjælp fra Gud og fået trøst og mange glæder og sejre. Han har dagligt givet, hvad vi trængte til. Her takker vi især for det, volontørerne har været for os. Der har desuden været fødselsdage, legeaftaler, møder og andre sociale lejligheder, som har skabt vej for opmuntrende og gode samtaler - både spanske og ikke-spanske. Langsomt oplever vi at finde en smule balance, selvom vi står med et ben i nordisk kultur og det andet i den spanske.

Glæden over at bo så skønt et sted og fornøje sig over at have fået muligheden for at lære et nyt sprog gør sig i høj grad også gældende. Der er masser af privilegier. Det største er at få lov at være i spændingen og håbet om, at Gud vil omvende mennesker omkring os til sig. Desuden er det godt at mærke omsorg fra de lokale, vi beder for – så kommer nøden for dem.

Jeg kan se på min liste, at der er flest kvinder, som vi har talt om Jesus og troen med. Jeg vil ikke nævne deres navne her, men det er alle nogle, vi har bedt for og fået hjælp af. Samtalens drejer sig groft sagt om: 1) Er jeg lykkelig/frelst, og hvordan skal jeg blive det? 2) Hvad er tro? Og 3) Hvordan skal jeg så leve mit liv?

Hvordan skal de komme til tro på Jesus? I Apostlenes Gerninger 2,47 finder vi svar på, hvordan nogle engang blev frelst: "Og Herren føjede hver dag nogle til, som blev frelst". De blev frelst efter, at de havde taget imod Peters ord om, at Jesus er Kristus, at Jesus var den, løfterne i Den

Gamle Pagt talte om. At Jesus er frelses klippen for tid og evighed, for enhver som påkaller ham.

Der forsøger vi at holde vores egen opmærksomhed, og der forsøger vi at rette vores venners opmærksomhed hen, når de åbner sig for os og lejligheden byder sig.

Som for eksempel i går, hvor havde vi besøg af en spansk familie, vi læste andagt, som vi plejer til aftensmaden, teksten var fra Apostlenes gerninger; 4

Vi glæder os over hver gang, vi får lov til at dele ét lille Guds ord om Jesus, for selv ét ord om Jesus er nok til frelse.

v1-11. Deres store pige tilbød at læse for os i den spanske bibel. Her læste hun, at Jesus er det eneste navn, som er givet os til frelse. Det gælder os, og det gælder dem. Denne familie er katolikker, og vi glæder os over deres fællesskab. Vi beder om, at det også må blive et trosfællesskab og ende i Himmelten.

Johannes og jeg har stadig ét fælles ønske og mål; at vi skal nå Himmelten. Nu bor vi i Spanien og ønsket om at nå Himmelten har vi ikke længere bare for os selv, men det bredes ud, som børnelisten vokser. Først for børn og familie og så videre ud til venner. Også de nye venner, som tilsyneladende ikke kender vejen endnu. Vi glæder os over hver gang, vi får lov til at dele ét lille Guds ord om Jesus, for selv ét ord om Jesus er nok til frelse.

Bildet over: Johannes og Maria Thorlund sammen med sine 4 barn. Marias mor til højre

Misjonskonferanse – Misión 2020

Misjon Sarepta vil invitere deg med inn i et nytt tiår med sterkt fokus på Jesus og misjon. 1.-4. januar 2020 arrangeres misjonskonferansen ”Misión 2020” på Centro Sarepta.

All forkynnelse og undervisning vil bli tolket, og det innbys derfor både fra Spania og Skandinavia. Konferansen er for deg som ikke vil leve ditt liv for deg selv... men til ære for han som gav sitt liv for deg, og til hjelp for din neste.

Konferansen er fullpakket med undervisning og forkynnelse. Du vil få møte et bredt spekter av talere og foredragsholdere, og få mulighet til å bli bedre kjent med dem også gjennom samtale og fellesskap. Ellers blir det bl.a. bønnemøter, lovesang & vitnemøte, grilling og tapasften. I etterkant av konferansen er det mulighet for å stanse igjen i Spania noen dager.

Talere og foredragsholdere:

NN: Bosatt i Nord-Afrika sammen med sin familie hvor han har vært misjonær de siste 14 år. Skal ha to timer med flg. tema: ”Mekka eller Messias” og ”Frykt ikke!”

José Manuel Monjero Gómez: Leder av RETO, en organisasjon som primært arbeider inn mot rusmisbrukere, og har arbeid i mer enn tretti land. Bosatt i Barcelona. Skal ha to timer med flg. tema: ”Jesus er Herre” og ”Disse mine minste”.

Felipe Lobo: Bibellærer / evangelist i Misjon Sarepta. Opprinnelig fra Madrid. Har 20 års erfaring som evangelisk pastor i Spania. Skal ha to timer med flg. tema: ”Jesus alene” og ”Jeg skammer meg ikke over evangeliet”.

Hassan El-Chalbzouiri: Pastor, bosatt i Barcelona. Har vokst opp i Marokko under islam sitt tunge åk. Møtte Jesus og ble frelst 25 år gammel. Er i dag den eneste marokkanske evangeliske pastor i hele Spania. Skal ha en time med flg. tema: ”Uten Gud og uten håp”.

Jan-Tore Olsen: Leder utland i Sarepta og daglig leder i reiseselskapet Caminante. Bosatt i Alfaz del Pi. Skal ha to timer med flg. tema: ”For intet har dere fått det...” og ”For intet skal dere gi det...”

Luis Surio: Tidligere student ved Centro Sarepta, og fra kommende høst volontør på CS. Ungdom fra El Salvador med et meget sterkt vitnesbyrd om Guds verk i hans liv. Skal ha en time med flg. tema: ”Han løste mine bånd”.

Ajad El Hajji: Kristen familiefar bosatt i Granada. Oppvokst i Marokko. Kom til Spania som ung student, og ble frelst i voksen alder. Bærer med seg en sterk kjærlighet til sin bibel, og et gripende vitnesbyrd om sin Frelser. Skal ha en time med flg. tema: ”Han dro meg opp av fordervelsens grav”.

Hans Bergane: Daglig leder i Misjon Sarepta. Bosatt i Solemdal i Norge. Skal ha to timer med flg. tema: ”Ha tro til Gud” og ”Disippel 2020”.

Sted:

Centro Sarepta, Alfaz del Pi, Alicante, Spania. Dersom møtesalen på Centro Sarepta blir for liten, vil samlingene holdes i en nærliggende konferansesal. På samme måte vil det tilbys overnatting på hotell når det ikke er flere ledige overnatningsplasser på Centro Sarepta.

Pris:

Euro 199,- inkludert overnatting og full pensjon. Enkeltromstillegg. Pristillegg kan forekomme ved overnatting på hotell. Det kan derfor være lurt å være tidlig ute med påmelding. Begrenset antall plasser.

Reise:

Reise t/r Alfaz del Pi er ikke inkludert i prisen. Vi sitter imidlertid på en del flybilletter fra Stavanger til Alicante med avreise 1. januar kl. 11.25 med Norwegian (direktefly). Disse kan vi tilby så langt de rekker for kun kr 790,- pr. pers. inkl 2 kolli bagasje.

Påmelding på mail til: jantoreolsen@gmail.com

For nærmere informasjon ta kontakt med Jan-Tore Olsen på nevnte mailadresse, eller på telefon +47 48 26 50 53.

Når Kristus blir livet

TEKST: HANS BERGANE

I Norden er vi blitt enormt oppatt med selvlivet. Det jeg føler, kan nyte og som er til nytte for meg styrer manges liv. Det er tidsånden som har fått denne makt over hjertene.

Ikke bare verdslige, som lever uten Gud og uten håp, preges av den ånd som styrer i tiden. Også kirkefolk, misjonfolk og de som aller klarest en gang fikk skue inn i evangeliets hemmelighet, preges nå av at «selvlivet» blomstrar. På leppene kan man fortsatt bekjenne seg som en Luthersk-Rosemiansk mann og kvinne. Man kan fortsatt være blant dem som virkelig tar ansvar på bedehus og i forsamlingen. Man er redd for å miste det faste holdepunkt i sitt kristenliv, derfor er det viktig å være aktiv - det er til nytte for meg og min kristendom. Dessuten er jo en del av de tilstelningene vi får til i forsamlingen, en ren nyttelse å være med på, og det føler jeg godt. Da går jeg opploftet hjem og kan leve på det til neste ukes møte.

For mange bekjennende kristne blir Guds Ordliggende ubrukt i hjemmet. Bønnen er forstummet i det daglige. Kristus får liten oppmerksomhet. Omrent som om Han skulle være død...for deg.

Men noe lever! Selfies herfra og derfra sier at det ikke er alt som er dødt for deg og i deg. Hadde filmen «Mitt liv 24/7» blitt vist på TV, så hadde det blitt åpenbart for alle hva skatten i livet er. Hjertets skatt. På filmen ville det blitt vist utrolig

mye som du virkelig kunne forsvare som godt, nyttig, viktig og sunt. «Livets lyst» kaller Bibelen det, og det kveler Ordet.

Noen som ser litt av alvoret kan bli så skremt at de gir på med enda litt mer kristelig selviske øvelser, for om mulig å være blant «de beste» i klassen. Mange lever der, på konkurransens arena, med kristenlivet sitt. Det gjelder både enkeltpersoner, menigheter og organisasjoner.

Det er kanskje ikke mange som av hjertet må si de samme ordene som Paulus: Rom 7:24: «Jeg elendige menneskel! Hvem skal fri meg fra dette dødens legeme!». Men du som har giddet å lese ned til hit - er kanskje en av dem! En av de elendige...

Skal Norden igjen få oppleve et «vekkelsesfolk» så begynner det der. Erkjennelse av våre synder. – Og: Norden trenger nå et vekkelsesfolk!

Men dette: «Jeg elendig menneske» - frelser deg ikke. Det må også komme en takk inn i livet ditt. Det holder ikke bare med akk og ve. Paulus fortsetter: «Men Gud være takk, ved Jesus Kristus, vår Herre...». Hva er det med Han? -vår Herre...?

«**Han er den som har frelst oss** og kalt oss med et hellig kall. Han gjorde det ikke etter våre gjerninger, men etter sin egen rådslutning og nåde, den som han gav oss i Kristus Jesus fra evighet av.» 2Tim 1:9

I undring stilles mitt blikk ved «Ham som har frelst meg». Altså: ikke på grunn av noe i meg eller av meg, men etter sin egen rådslutning og nåde gir Han meg frelsens gave, som er fra evighet av. Gaven heter Kristus Jesus. Gaven gis ikke ut av ingenting, men på et grunnlag. Forsoningens grunnlag.

«Det var Gud som i Kristus forlikte verden med seg selv, så han ikke tilregner dem deres overtredelser og la ned i oss ordet om forlikelsen». 2Kor 5:19

Å underfulle salighet! Å Kristi tornekroner, :/ Som mer enn verdens visdom vet Og hver en synd kan sone!:/

Jeg treder nå til korset fram, Fra syndens land meg vender,
:/ Og gir min sjel liksom et lam I Jesu frelserhender.:/

Jeg sverger troskap, ydmykhet Og lydighet til døden.
:/ Fra nå og i all evighet Du frir min sjel fra nøden.:/

Nå all min synd du tilgitt har. Av fryd vil hjertet gråte.
:/ Jeg er ditt barn, du er min Far. Å salighetens gåte!:/

Møtet med «Han som har frelst meg», Hans kjærlighet til meg og «det levende vann» Han gir meg – gir tillit og tro på Frelseren. Gjenførelsens og/eller fornyelsens under er skjedd, og det merkes.

Kristi kjærlighet tvinger. «Vannet» Han lar meg

drikke blir en kilde som flyter over og ut til folket. Gleden og takken over alt man eier og har i Kristus er kommet inn i livet. Samtidig vil mitt kjøds trang etter verdens forlystelser stadig dødes ved Ordet og ved DHÅ sin overbevisning og opplysning.

Så ser jeg det:
Kristus er Livet og **Han er livets kilde**....som jeg trenger, som folket trenger.

Så er vi da sendebud, med budskapet om Ham som har frelst oss! Norden trenger det!

Misjon Sarepta:

- www.misarepta.com
- E-mail: post@misarepta.no
- Postadresse: Misjon Sarepta, Røviklivegen 119, 6456 Skåla
- Kontonummer: 3000.31.58000
- IBAN: NO2830003158000
- Daglig leder: Hans Bergane, telefon: 41 76 76 88

Centro Sarepta:

- www.centrosarepta.no
- E-mail: post@centrosarepta.no
- Adresse: Carrer de Levant 10, El Romeral Buzon 594, 03580 Alfaz del Pi, Alicante, Spania.
- Daglig leder: Arild Melberg, telefon: 90 19 39 90

Leder utland: Jan-Tore Olsen

telefon: 48 26 50 53
E-mail: jantoreolsen@gmail.com

Styreleder Misjon Sarepta:

Johannes Kleppa
telefon: 91 87 13 14
E-mail:
johanneskleppa@hotmail.no

Du kan VIPPS til oss

The Vipps logo, consisting of the word "Vipps" in a bold, teal, sans-serif font.

Søk på VIPPS-nummer 11616 eller på **SAREPTA**
Takk for din gave til Misjon Sarepta!

God oppslutning om bibelcampen i nord

TEKST: JOHANNES KLEPPA

FOTO: JAN-TORE OLSEN

I år hadde eg gleda av vera med på bibelcamp på Holmen Leirsted i Troms. Dette er ein leirstad med enkel standard, men det er ein flott stad heilt i strandsteinane mot fjord på det smalast mot Senja. Det er eit rimeleg og godt alternativ til bibelcamp for barnefamiliar, einslege og eldre ektepar. Det var god oppslutning om campen, særleg var det mange barnefamiliar.

Det var nokre gjester frå Sør-Noreg, men dei aller fleste var frå Nord-Noreg – og det var veldig fint. Det var også oppløftande at dei kom frå ulike kristne samanhengar, men fann seg til rette i Sarepta-familien.

Det var to bibeltimar kvar føremiddag, kveldsmøte, barnemøte og ungdomsmøte – og det var møte på spansk! Mange fekk med det sitja under samanhengande bibelundervisning i langt større grad enn dei vanlegvis gjer. Dette gjeld også fastbuande i området.

Det var eit omfattande aktivitetstilbod for barn og unge, og for vaksne. Det var tur både til fjells og til sjøs. Ein dag vart det drege opp ei kveite på nesten 20 kilo, og det vart fiska rikeleg med torsk til middag! Det var tydeleg at både unge og eldre treivst på campen.

Det var inspirerande å sjå at det er mogleg å samla folk til ein camping med så sterk vekt på forkynning og bibelundervisning som det var her. Det var tredje året for bibelcamp på Holmen Leirsted, og eg trur denne bibelcampen er komen for å bli. Det er berre å notera seg dette alternativet for neste sommar, der tidspunktet er 10. – 19. juli

Nordisk ungdomsleir i Spania

TEKST: JAN-TORE OLSEN

For tredje år på rad ble det arrangert nordisk ungdomsleir på Centro Sarepta. Antall deltakere har steget for hvert år, og vi har etter den første sommeren fått tilby to uker for å få plass til alle som har ønsket å komme. Dette året hadde vi tilnærmet fulle hus begge ukene. Deltakerne kom fra Alta i nord til Danmark i sør, med hovedtyngden fra Rogaland og Trøndelag.

Sommer og sol, hav og basseng, utflykter, aktiviteter, god mat og gode samtal er vært gode rammer rundt oppholdet. Likevel har det aller viktigste siktet målt vært å hjelpe hverandre inn til et møte med Gud i hans ord. Det er stort å se lyttende ungdom sitte med en oppslått bibel i sitt fang i en fullsatt møtesal. Enda større er det å få høre deres vitnesbyrd, når de deler noe av det de har fått se i sin bibel og erfart i sitt trosliv. Vi er overbevist om at Guds ord har fått nā inn disse dagene, både gjennom bibeltimer, kveldsmøter og vitnemøter. Misjonsseminar har også fått rette fokuset på de mange som aldri har fått høre evangeliet.

Denne sommeren er det Torgeir Nygård og Jan-Tore Olsen som har vært med som hovedtalere, og Elisabeth Gjerde og Caroline Dirdal som sangere.

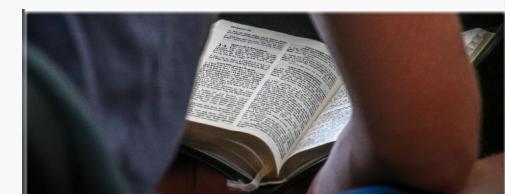

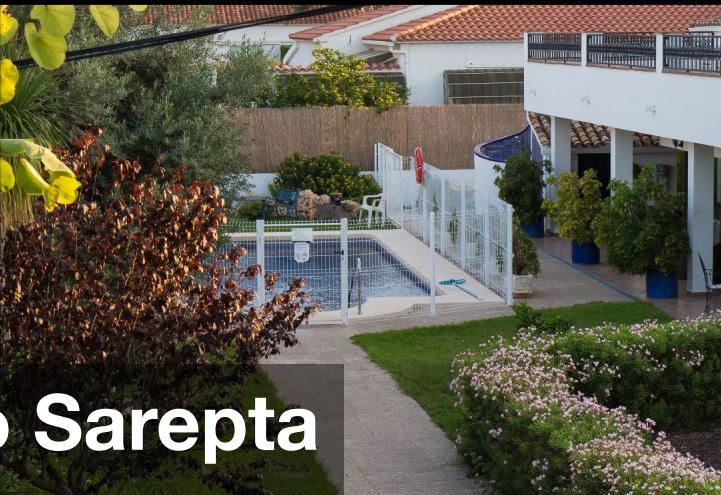
På den siste leiren ble det brukt et par timer til å samle inn søppel i nærområdet, noe som resulterte i mange positive tilbakemeldinger fra forbipasserende, både i form av tomter opp og oppmuntrende kommentarer. I forbindelse med søppelplukkingen kom det inn ca. kr 44.000,- til Centro Sarepta. Disse pengene vil brukes med tanke på finansiering av spansktalende deltakere på bibelkurs og leirer.

Oppholdet ble avsluttet med nattverdmøte og grilling i hagen kl elleve på kvelden.

Ellers er det bare ei ukes opphold før Centro Sarepta fylles på nytt igjen. Da begynner sommerleirene for de spansktalende, og vi kjenner mange rundt om i Spania som gleder seg veldig til å komme sammen igjen på denne måten.

Misjon Sarepta vil også neste år ønske velkommen til nordisk ungdomsleir i Spania. Datoene er allerede på plass; 28. juli – 3. august og 4.-10. august 2020.

En hilsen fra Centro Sarepta

TEKST: **ARILD MELBERG**

Daglig leder Centro Sarepta

Takk til hver og en av dere som kommer til Centro Sarepta, og bidrar til at vi kan nå enda lenger ut med evangeliet om Jesus Kristus som eneste vei til frelse!

Denne takken går til talere, sangere, vertskap, men ikke minst dere som har vært deltakere på våre arrangementer. Hver enkelt betalende gjest bidrar til at Misjon Sarepta har mulighet til å ta inn enda flere spansktalende elever til vår bibelskole, og de vil da kunne følge bibelundervisningen uker eller et helt skoleår. Vi er overbevist om at dette vil ha evighetsbetydning for hver enkelt av elevene, men også for den menigheten de tilhører og det nabolaget de bor.

Vi er aller mest takknemlig til Gud som vi opplever både stenger og åpner dører for oss.

Aktiviteter og arrangementer er nå absolutt i ferd med å finne sin form, og noen av arrangementene gjennomføres for andre, tredje og fjerde gang.

På sentere har vi nå arrangementer de aller fleste av årets uker.

Vi har nå lagt bak oss vår tredje Bibelsommer i Spania. Også i år har vi opplevd gode møter i et godt felleskap. Antallet deltakere fortsetter å øke, men vi har enda plass til flere! Tilbakemeldingene fra våre gjester er svært gode, med løfter om at de kommer snart tilbake.

De to første ukene av august (31 og 32) har vi nordiske ungdomsleirer, og vi samler over 80 ungdommer til forkynnelse, misjonsinformasjon og godt kristent fellesskap på disse to leirene. Det er vår bønn til Gud at de her får et personlig møte med Jesus, og at de tenneres for misjonens store og viktige sak.

Ellers ser vi frem til å arrangere bibelsommer og ungdomsleir for spansktalende nå i august. Da regner vi med å samle familier og ungdommer fra mange deler av Spania hit til Centro Sarepta.

2. september starter vår hovedaktivitet, Bibelskolen, opp med undervisning parallelt på spansk og nordisk. Vi har nå endret litt på programmet slik at undervisningen nå går fra mandag til fredag, og ikke tirsdag til lørdag slik det har gjort de to foregående skoleårene.

Denne høsten kan du lytte til lærere som Jan-Tore Olsen, Johannes Kleppa, Johannes Thorlund, Jogeir Lianes, Jakob Trodal, Svein Wilhelm Nessa, Tor Andre Haddeland og Hans Bergane.

Gå inn på www.centrosarepta.no/bibelkurs og les mer.

Ønsker du å følge Bibelskolen ett eller to semestrer, eller en uke eller to, ikke nøl med å ta kontakt med oss på post@centrosarepta.no

Uke 41 har vi igjen Fjelltur-leir for nordisk talende. Dette er et svært populært arrangement og leiren er nå nesten fulltegnet. Her har vi hatt deltakere fra 15-81 år, så vi har et stort spenn i både alder og fysisk form. Felles for alle er at de får lytte til Guds ord to timer hver formiddag, og på en kveldssamling hver kveld. Etter formiddaggssamlingen legger vi ut på fjellturer i området. Costa Blanca området er et eldorado for turer i fjellet, og her finnes et stort antall merkede turstier. Vanskelighetsgraden varierer fra tur til tur, og tempo og distanse tilpasses i stor grad deltakerne.

I tillegg er det gledelig at vi også denne høsten får besøk av flere skoler, bibelgruppe og menighet på menighetstur.

Det nyeste arrangementet som nå er under planlegging er misjonskonferansen Mision 2020 1-4. januar 2020. Les mer i egne artikkel!

I løpet av sommeren er vår nye energiløsning montert og satt i drift. Vi venter nå i spenning på de neste strømregningene der vi vil få se om de beregnede besparelsene faktisk er reelle. Solcelleanlegget produserer ca 40-70 kw/t hver dag, samt at vårt vannvarmingsanlegg er oppgradert og utvidet. Varmepumpen er også installert og det skal bidra til betydelig reduserte energikostnader og bedre komfort i bygget.

1.august startet Eirikur A. Melberg i stillingen som driftsleder. Det betyr at han fremover vil ta ansvaret for mye av den daglige operative driften ved senteret. Han vil også være den som tar imot bestillinger, ordner med transport etc.

1. september begynner våre nye volontører. De som skal være sammen med oss i denne tjenesten høsten og våren 19/20 er Rebecca Elise Våge, Ingrid Taranger og Neleta Cathrina Karlsen. Flott om du husker på disse når du ber!

Takk for all støtte og forbønn!

Nyfødtropet

TEKST OG FOTO: HANS BERGANE

I sommer fikk jeg mange mange snapper på «Bergane-gruppen». Jeg hadde nylig blitt bestefar og min eldste sønn hadde blitt far for første gang. Min kone, Aud Irene, sendte imidlertid melding til gruppen om at hun ønsket å få høre røsten til Kornelius, den nyfødte. Frem til da hadde det bare vært nydelige bilder der han enten sov eller hvilte på et fang eller i en armkrok.

Nyfødtropet er nok alltid sterkest for en mor.....ja, av og til kan hun fornemme ropet fra barnet før det virkelig setter i gang å rope.

I sommer hadde vi avslutningsfest for bibelskoleåret her på Centro Sarepta. Der ble vi vitne til «nyfødtropet». Det kom fra en spansktalende elev – som gjennom den siste tiden – har fått sett inn i frelsen og blitt født på ny. Vitnesbyrdet til slike «nyfødte» griper oss. Alt for få vanlige bedehusfolk har fått den nåde å få høre «nyfødte» rope gjennom de siste tiårene.

De «nyfødte» har ofte en lang pekefinger rettet mot Kristus og hjertene brenner. Slik også med Luis i går kveld. Takk og ære ble først og fremst rettet til Herren.
I sin takketale til hver og en ble mange godord sagt. På en flott måte fikk han også frem mange vittigheter som var skjedd igjennom skoleåret på Centro Sarepta.

Til slutt var han kommet frem til Jan Tore Olsen og noen ord skulle sies også til han. «Takk for undervisningen i Guds Ord! Mer enn det fikk ikke Luis sagt før han hulkegråtende kastet seg om halsen på Jan Tore. Der stod de lenge de to og holdt om hverandre. Begge gråt og ingen av dem som satt i salen klarte å holde tårene tilbake.

Nyfødtropet, bibelglede, Kristi kjærlighet til oss og vi elsker hverandre

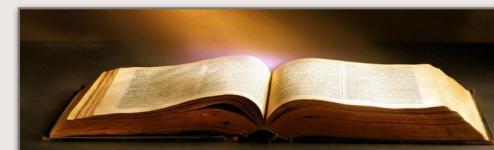
Takk til alle dere som har vært med på å gjøre det mulig for oss på Centro Sarepta å ta inn spansktalende elever som får mat gratis, seng gratis, undervisning gratis, for at de skal få åpenbart Guds nåde som er gratis.

Be om mange elever både i spanskklassen og nordiskklassen skoleåret 19/20. Ta kontakt med oss om du ønsker å gå på bibelskole her i Spania i et internasjonalt miljø der fokus er bibelfag og utreisevirksomhet. Etter avslutningsfesten var det avsluttingstur rundt om i Spania og over til Nord-Afrika.

Bildet over: Jan-Tore Olsen sammen med Luis

«Dere fikk jo ikke trolldommens ånd, så dere skulle frykte. Men dere fikk barnekårets Ånd som gjør at vi roper: Abba, Far!» Rom 8,15

Dei hadde alt saman

TEKST: JOHANNES KLEPPA

Professor Oskar Skarsaune har skrive ei tankevekkande og ransakande bok med utgangspunkt i Bergpreika og dei første kristne sitt liv, og aktualiserer dette på kyrkje og kristenfolk av i dag, «Etterlyst: Bergprekenens Jesus». Mykje av det Jesus forkynner i Bergpreika, vert nokså radikalt når vi ser korleis dei første kristne forstod og praktiserte det. Etter som kyrkja vart stats- og folkekyrkje, tilpassa ein seg i stor grad det allmenne samfunnet, framfor å vera eit klart alternativ som i den første tida.

Eg skal her berre ta fram eitt moment frå boka, det som er sagt om at dei kristne hadde alt saman, at dei delte «etter som kvar trong det», og at difor var «det ikkje nokon mellom dei som leid naud» (Apg. 2.45; 4.34). Det med «fellegeige» vert ofte framstilt som ei form for utopisk kommunisme som raskt opphýrde. Det stemmer ikkje, seier Skarsaune, som er kyrkjhistoriar og ein av verdas fremste spesialistar på den første kristne tida. Sjølv om dei ikkje selde alt dei hadde, hadde dei den tankegangen at alt var felles og til disposisjon for dei som trong. Dei såg på forsamlinga som eit familiefellesskap.

Dei første kristne tenkte ikkje at det dei åtte, var deira eigedom, men noko dei hadde til disposisjon. Nokre selde for å kunna dela ut, medan andre delte med andre som om dei åtte det felles. Dei som hadde store hus, stilte dei til disposisjon for Guds folk til gudsteneste og til losji for dei som trong. Dei var eitt i sinn og praksis. Dei som trudde på den krossfesta og oppstadne, levde etter hans lover. Det vart sagt om dei: «Derfor forakter de alt annet, og betrakter uten forskjell all eiendom som felles.»

Om dei kristne vart det sagt at dei skilde seg ikkje frå andre når det gjald fedreland, språk og skikkar. Dei budde blant vanlege folk, men skilde seg likevel ut ved si livsferd og sine prioriteringa. Deira vandel var slik at den vakte «allmenn undring og beundring». Dei var i verda, men ikkje av verda. Dei hadde altså ei haldning som gav seg konkrete utslag i broderkjærleik og nestekjærleik. Biskopen, som omtrent svarar til ein norsk sokneprest, hadde eit særleg ansvar for at dei som leid naud, fekk hjelp. Omkring år 250 hadde biskopen i Roma 1500 namn på lista over enker og andre som trong hjelp. Dette var eit så sterkt vitnemål, at folk søkte til Guds folk.

Når Oskar Skarsaune skriv om dette, konkluderer han: «Kort sagt: De tidlige kristne ble lagt merke til, ikke primært ut fra hva de hevdet eller sa, men på grunn av sin livsførelse. Den var oppsiktsvekkende annerledes». Det hadde med den opplæringa som var knytt til dåpen, og som tok Bergpreika på fullt alvor og heilt konkret.

Og då er det vanskeleg å koma unna spørsmålet: Kva med vår livsstil i Overflods-Noreg? Er det å ha eller dela, bruka på seg sjølv eller på andre, som pregar oss som kristne? Er liva våre «oppiksvekkende annerledes»?

«...knapt nok politiet våger seg hit...»

TEKST: JAN-TORE OLSEN

Bilen er parkert i ei trang gate i utkanten av Granada. I det bildørene åpnes og vi stiger ut, slår den umiskjennelige duften av marihuana mot oss. I gata står en høyreist nordafrikaner og venter på oss. Han lyser opp når han ser oss, ønsker oss varmt velkommen og leder oss inn i ei slitt boligblokk. På vei opp trappene kjennes lukten av marihuana enda sterkere. Første gang jeg var her noen år tilbake i tid, tok jeg drosje fra sentrum av Granada. Drosjesjåføren satte meg imidlertid av flere kvartaler unna. Han nektet å kjøre helt frem, og prøvde å unnskydde seg så godt han kunne. Forklarte at det var et svært belastet område. At det knapt nok var politi som våget seg inn. "Jeg tar ikke sjansen på å få en pistol rettet mot tinningen", var hans enkle forklaring.

Denne kvelden er det avtalt husmøte. Vi er på utreisehelg fra Centro Sarepta. Det er med forventning at vi stiger inn i ei lita, men koselig leilighet. Her bor et kristent ektepar, hun fra Spania, han fra Marokko. Vi har lært dem å kjenne som gode venner. Han har vært på bibelkurs på Centro Sarepta flere ganger, hun kom for første gang på bibelkurset for spansktalende forrige sommer. Han har vokst opp i et tradisjonelt muslimsk hjem nord i Marokko. Hun kommer fra en svært tradisjonsbundet katolsk familie hvor det i følge henne selv var og fortsatt er mye avguds- og helgendyrkelse.

Midt i den lille stua står et stort bord. Her blir det etterhvert satt frem tapas og grønn te. De forteller begge om sin vei til personlig tro på Jesus, og om livsforvandlende møter med Israels Gud. Det er sterke historier som fortelles, og vi gripes av deres vitnesbyrd. "Han har gjort store ting mot oss", sier hun igjen og igjen. Han skildrer disse Guds gjerninger på en måte hvor Jesus sitter igjen med all ære. Det er vitnesbyrdet om hva Jesus har gjort, som går over hans lepper. "Det var ikke jeg som kom til ham. Det var han som kom til meg", sier han.

Midt i møtet høres et voldsomt smell. Som om noe eksploderer. Noen minutter senere blir det bekymrkt i leiligheten. Ekteparet som bor her forklarer at når politiet har razzia, så mørklegges ofte hele boligblokker. På denne siden av byen dyrkes det marihuana inne i flere av leilighetene. Også i boligblokken hvor vi sitter, ifølge de vi er på besøk hos. Vi forstår at politiet sannsynligvis har sprengt seg inn i ei leilighet rett i nærheten, men vår oppmerksomhet er et helt annet sted. Det tennes noen stearinlys og henges et par hodelykter i lysekrona i taket. Det er akkurat nok lys til at vi fortsatt kan se teksten i biblene som ligger åpnet i våre fang.

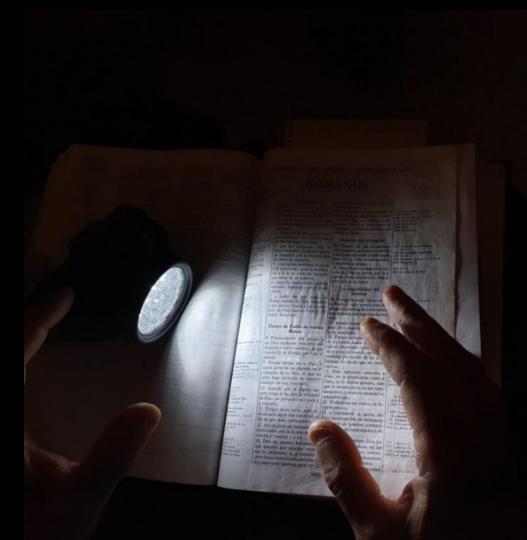
Det er et underlig husmøte vi får være med på. Etter at vi har blitt tatt med inn i de aktuelle forhold i Nord-Afrika, så dreier samtalet mer og mer over mot det personlige forholdet til Jesus. Det

veksler mellom tårer og latter, og den enkelte av oss får dele erfaringer fra troens liv og løfte frem bibelvers som har blitt til hjelp i ulike faser av livet. Spørsmål stilles, og svar gis. Ikke på den måten at en norsk misjonær sitter og svarer, men ved at vi alle sammen får lov til å dele med hverandre.

Kvelden avsluttes med ei bønnestund, før vi reiser oss for å gå. "Me encanta! Me encanta! Me encanta!" (Jeg elsker dette!), sier han mens vi er i ferd med å ta avskjed. De går i ei evangelisk kirke her i Granada, men han forteller at det er uhyre sjeldent at de samles i et hjem på denne måten hvor de får samtale om troens liv over en åpen bibel. "Esto me encanta!", sier han enda en gang.

Vi ser på klokka. Vi har snart vært samlet her i fire timer. Planene om å stikke innom gamlebyen i Granada, som forøvrig er en av de aller vakreste i Spania, på vei hjem etter møtet. Da måtte vi ha brutt opp tidligere. Men ingen av oss kjenner på skuffelse over det. Klokka er nå over midnatt og vi er tilbake i leiligheten vi har leid for natta. Under en stjerneklar himmel sitter jeg ute på terrassen og dveler ved det vi har fått oppleve. En svært innholdsrik dag er til ende. Vi har hatt kjempefrott vær i Sierra Nevada tidligere i dag, hvor vi har stått på slalåm i tre tusen meters høyde. Det var en fantastisk opplevelse. Samtidig kjenner jeg på at det vi har fått være med på nå i kveld, har vært noe helt spesielt. Det ble et husmøte vi sent kommer til å glemme.

"Da talte de med hverandre de som frykter Herren, og Herren lyttet til og hørte det, og det blev for hans åsyn skrevet en minnebok for dem som frykter Herren og tenker på hans navn. Og på den dag som jeg skaper, Sier Herren, hærskarenes Gud, skal de være min eiendom, og jeg vil spare dem, likesom en mann sparar sin sønn som tjener ham."
Malakias 3:16-17

Bønneemner:

Arbeidere

- Styret i Sarepta
- Hans Bergane m/familie
- Arild Melberg m/familie
- Eiríkur Arildsson Melberg
- Johannes Kleppa m/familie
- Kirsti Synnøve og Jan-Tore Olsen m/familie
- Maria og Johannes Thorlund m/familie
- Rebecca Elise Våge
- Ingrid Varanger
- Neleta Catherine Karlsen
- Isabel Alicia Parra Vargas
- Liliana Adar
- Felipe Lobo
- Luis Surio
- Ole Andreas Meling m/familie
- Mikael Kero
- Tor André Haddeland

SAREPTA
Ha tro til Gud!

Latinamerikanere i Sør-Europa

- Be om at det må åpnes en dør for Ordet/Jesus inn til hjertene til latinamerikanere bosatt i Spania og Portugal

Sør-Europa

- Be om at vi må få dele ut andaktsboken til mennesker som tar seg tid til å lese den
- Be om at vi må bli ledet til unge og eldre som har mistet troen på livet og seg selv og at vi må få gi dem Jesus og at Han blir tatt imot.
- Be om at Guds vilje må skje!
- Be om ledelse i planleggingen av bibelkursbolker for spansktalende
- Be om inngang til mennesker fra Nord-Afrika
- Be om at Gud må drive ut en arbeider som kan lede arbeidet inn mot menneskene fra Nord-Afrika
- Be for den lutherske kirka i Spania

Centro Sarepta

- Takk for at det har lagt seg til rette med Centro Sarepta i Spania
- Be om at Guds vilje må skje videre og at det må forkynnes rett på dette sentret!
- Be om god inngang i nærområdet
- Frivillige bibellærere som underviser på Centro Sarepta

Diakonalt arbeid

- Be om at de må legge seg til rette for enkle diakonale prosjekter

Norden

- Be for reiserutene (se hjemmesiden www.misarepta.no) og de frivillige forkynnerne og deres familier
- Be om vekkelse
- Be om at folk må ha frimodighet til å spørre etter talerhjelp fra Sarepta
- Be for alle de frivillige forkynnerne
- Be for områdegruppene og bibelgrupper som tar ansvar lokalt for å skape møteplasser mellom mennesker og Guds ord
- Be om flere team som kan reise ut med møter til steder der det er lite eller ingen forkynnelse av Guds Ord
- Be for møteteam i Trøndelag, Rogaland og på Østlandet.

SAREPTA
Ha tro til Gud!

Fast givertjeneste med **Avtale Giro** -enktere blir det ikke!

JA TAKK! Jeg ønsker Fast Givertjeneste med AvtaleGiro

Navn:

(Bruk store bokstaver)

Adresse:

Postnr./Sted:

Mottaker:

Misjon Sarepta

Mottakers konto:

3000.31.58000

Maks beløpsgrense pr. trekkmåned:

Kroner:

*PS! Vi anbefaler at du setter maksimums beløpsgrense til kr. 5 000,- per trekkmåned, for å ta høyde for eventuelle fremtidige endringer.
Du vil uansett aldri bli trukket for mer enn det avtalte beløpet.*

(kryss av)

Betalingen gjelder: Støttemedlem voksen Støttemedlem student Fast givertjeneste
 Centro Sarepta Støtte til spansktalende bibelkursdeltaker

Jeg ønsker å betale: Månedlig Kvartalsvis Halvårlig Årlig

Jeg ønsker å betale: 15. i måneden 20. i måneden 25. i måneden

Belast mitt konto nr.

Avtalt beløp jeg ønsker å gi til Misjon Sarepta er: kroner

Beløp settes her

(KID-nummer fylles ut av Misjon Sarepta)

KID

Ja, jeg ønsker skattefradrag på mine gaver:

Mitt fødselsnummer er:

Ektefeller må inngå hver sin givertavle hvis begge ønsker skattefradrag.

Maksimalt fradrag er på 50.000 kr. for 2019. Gaver utover dette betraktes som ekstragave til misjonen. I januar får du tilsendt bilag til selvangivelsen. Minstebeløp for skattefradrag er 500 kr/år.

Sted/dato: Underskrift:

Sendes til: Misjon Sarepta, Røviklivegen 119, 6456 Skåla

Tankar etter fem år med Sarepta

TEKST: JOHANNES KLEPPA

Då vi ein liten flokk var samla ein laurdag i slutten av mai 2014 for å stifta Misjon Sarepta, hadde vi tru, kall, tankar og visjonar, men ut over det, hadde vi ingen ting. Vi hadde likevel det viktigast – Gud, og vi satsa i tru til han. Arbeidet starta 1. august med to tilsette, og med kr. 0 på konto. Det var lite med strategi, men det låg føre eit notat som skisserte ulike aktuelle satsningsområde. Hovudsaka var å nå spanskalande, og då var det naturlig å starta i Spania. Misjonsordren til Jan-Tore Olsen og Hans Bergane var difor: Reis til Spania og sjå kva de kan få gjort! Og ha møte i Noreg, særleg på stader med lite eller ikkje forkynning.

Som vi mange gonger har understreka, var fokuset frå første dag sentral forkynning av evangeliet og kall til misjon, og det å skapa møteplassar mellom Guds ord og folk. Nokon annan strategi har vi eigentleg ikkje hatt, men ut frå det har vi bede Herren opna og lukka dører – og det er forunderleg kva som har lagt seg til rette. Noko av det store er at ungdom har engasjert seg i arbeidet.

Ein kan jo spørja om resultatet etter fem år er det ein såg føre seg ved oppstarten? Det er eigentleg eit umogleg spørsmål, fordi ein ikkje visste kva ein gjekk til og ein hadde ikkje målsatte strategiar. Frå ei anna side sette har det gått langt over det vi kunne forestilla oss då, sjølv om ein alltid skulle ha ønskt å nå lengre. Den heilage uroa ligg der og seier at det meste av landet enda ikkje er innteke, og kallet dreg.

Det mest fysiske og konkret er kjøpet og etableringa av Centro Sarepta. Det låg i planane frå dag ein at vi ville starta eit bibel- og opplæringscenter i Spania. Vi leita intenst etter tomt og hus, men alle dører lukka seg – sjølv om vi prøvde å opna mange! Plutselig og på underleg vis – nesten på underhaldande vis – opna det seg ei dør til Finca el Romeral. Gjennom ein labyrinth av forhandlingar og økonomi, la det seg til rette som eit Guds under med finansiering og folk til å driva senteret. Det er som ein midt i intenst arbeid, har

stått på sidelinia og sett Guds gjerning. No speidar vi etter om Herren på eit eller anna vis vil opna ei diakonal dør i Spania.

Det er ikkje dei store flokkane som har kome til senteret, eller som vi har fått kontakt med i Spania, men etter kvart er det ganske mange – og senteret har bygd svært mykje for einskildmenneske. Det som også har forundra og utfordra, er den opninga det er for forkynning mange stader i Noreg der det er lite eller ikkje kristent arbeid no. Mange er glade for at Sarepta kjem og har møte, og for den forkynninga Sarepta står for. Stadig fleire bed om møte, og det underlege er at det ofte er ufrelste menneske på mota. Nokre har fått sett evangeliet og fleire har fått augo opp for misjon. Dette har utløyst eit kall og ei utfordringa til å satsa enda meir i Noreg og Norden, og det vert spennande å sjå korleis det utviklar seg. Vi trur Herren vil opna nye dører for Sarepta i Norden, men vi veit ikkje heilt kva dører det er. Vi bed og speidar.

Det vert nok ikkje den store feiringa av 5-årsjubileumet, men eg har eit jubileumsønskje: At fleire som har syn for Misjon Sarepta sitt arbeid, vert støttemedlemmar. Vi er glade for alle som støttar arbeidet i bøn, gjeverateneste og arbeid, men det å ha ein fast base av støttemedlemmar som vi kan venga oss til i ulike høve, og som er med og styrer organisasjonen, er viktig.

Ønsker du å motta Sareptanytt?

Kontakt sareptanytt@misarepta.no
eller tlf 41 76 76 88

www.misarepta.com
www.centrosarepta.no

SAREPTA
Ha tro til Gud!